

ДЕРЖАВНЕ БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ

вул. Панаса Мирного, 28, м. Київ, 01011, тел. (044) 365 40 00
поштова адреса для листування: вул. Симона Петлюри, 15, м. Київ, 01032
E-mail: info@dbgr.gov.ua, web: www.dbgr.gov.ua, ідентифікаційний код 41760289

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

місто Київ

«30» січня 2024 року

Старший слідчий Управління з розслідування злочинів, вчинених у зв'язку із масовими протестами у 2013-2014 роках, Державного бюро розслідувань Тверезовська Тетяна Миколаївна, розглянувши матеріали кримінального провадження № 4202300000000298 від 27.02.2023 та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, керуючись статтями 2, 9, 40, 42, 276–278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Ковальову Максиму Володимировичу, який народився 04.11.1982 року у м. Севастополь, АР Крим, громадянина України, раніше не судимому, станом на час скоєння злочину у лютому 2014 року працював на посаді командира штурмового взводу роти міліції особливого призначення «Беркут» УМВС України в місті Севастополі, проживаючого за адресою: вул. Щербака, 8, м. Севастополь, АР Крим,

про те, що він обґрунтовано підозрюється у вчиненні наступних кримінальних правопорушень:

- заволодінні вогнепальною зброєю шляхом зловживання службової особи своїм службовим становищем, передбаченому ч. 2 ст. 262 КК України;
- державної зради, тобто діяння, умисно вчиненого громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності України, передбаченому ч. 1 ст. 111 КК України (чинна в редакції до 08.04.2014);
- умисні дії, вчинені представником влади, за попередньою змовою групою осіб, з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, які призвели до

інших тяжких наслідків, передбаченому ч. 3 ст. 110 КК України (чинна в редакції до 08.04.2014), вчинених за наступних обставин.

Досудовим розслідуванням встановлено, що Ковальов М.В. станом на 25.02.2014 обіймав посаду командира штурмового взводу роти міліції особливого призначення «Беркут» УМВС України в місті Севастополь та мав спеціальне звання – старший лейтенант міліції.

Ковальов М.В., відповідно до статей 1, 10, 20 Закону України «Про міліцію» виконував функції офіційного представника державного озброєного органу виконавчої влади, який має захищати життя, здоров'я, права і свободи громадян, інтереси суспільства і держави від протиправних посягань, запобігати і припиняти кримінальні правопорушення, тобто являвся представником влади та службовою особою, яка займає відповідальне становище.

Згідно статті 2 Закону України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів» Ковальов М.В. був працівником правоохоронного органу, на якого згідно із ч. 2 ст. 19 Конституції України, ч. 1 ст. 3, ч. 1 ст. 5, ст.12, 14 Закону України «Про міліцію», покладено обов'язки діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, передбачений Конституцією і Законами України.

Таким чином, Ковальов В.М. відповідно до положень пункту 1 Примітки до статті 364 Кримінального кодексу України (в редакції Закону від 07.04.2011) був службовою особою.

Статтею 20 Закону про міліцію передбачено, що працівник міліції є представником державного органу виконавчої влади.

Працівник міліції при виконанні покладених на нього обов'язків керується тільки законом, діє в його межах і підпорядковується своїм безпосередньому і прямому начальникам. Ніхто інший, за винятком уповноважених службових осіб, у передбачених законом випадках не вправі втручатися в законну діяльність працівника міліції.

Ніхто не має права покласти на працівника міліції виконання обов'язків, не передбачених чинним законодавством.

Згідно з Положенням про спеціальний підрозділ міліції громадської безпеки «Беркут», затвердженим наказом МВС України 24.10.2013 № 1011 (зарєєстрований у Міністерстві юстиції України 11.01.2014 за № 19/24796, набрав чинності 28.01.2014, втратив чинність на підставі наказу МВС України від 11.03.2014 № 185), цей підрозділ є підрозділом міліції особливого призначення, який належить до структури міліції громадської безпеки та є структурним підрозділом головних управлінь, управлінь МВС України в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі (пункт 1.1 Положення).

Підрозділ у своїй діяльності керується Конституцією України, законами України, актами Президента України, Кабінету Міністрів України, нормативно-правовими актами МВС України, а також цим Положенням (пункт 1.2 Положення).

Діяльність підрозділу організовується в межах його повноважень відповідно до принципів, визначених статтею 3 Закону України «Про міліцію» (пункт 1.3 Положення).

Так, у листопаді 2013 року після прийняття рішення про відмову від підписання Угоди про асоціацію з Європейським Союзом та призупинення у зв'язку з цим Кабінетом Міністрів України процесу підготовки до підписання Угоди про асоціацію між Україною та Євросоюзом, починаючи з 22.11.2013, у місті Києві на Майдані Незалежності розпочалися безстрокові мирні зібрання громадян на підтримку європейського вектору зовнішньої політики України.

Бажаючи припинити зазначені зібрання та інші волевиявлення громадян, Янукович В.Ф., використовуючи повноваження Президента України, в порушення ст. 34 Конституції України, організував силовий розгін правоохоронними органами учасників мирних зборів на Майдані Незалежності.

Реакцією суспільства на незаконний силовий розгін стали масові акції протесту на Майдані Незалежності, учасники яких, поряд із протестами проти рішення уряду та екс-Президента щодо зміни зовнішньополітичного курсу України, протестували проти злочинних дій працівників міліції та представників влади, які організували, здійснили чи допустили свавілля стосовно мирних мітингувальників.

Не бажаючи припиняти вчинення злочинів проти громадян, які висловлюють свої політичні погляди та переконання і протестують проти застосування насильства, Янукович В.Ф. спрямував та керував діями правоохоронних органів, у тому числі шляхом надання протиправних вказівок керівництву Міністерства внутрішніх справ України.

На виконання злочинних вказівок, протягом листопада 2013 року – лютого 2014 року керівництво Міністерства внутрішніх справ України неодноразово організували застосування працівниками спецпідрозділу МОП «Беркут» та іншими працівниками правоохоронних органів надмірних силових заходів до протестуючих, в тому числі із застосуванням фізичної сили, спеціальних засобів, та табельної вогнепальної зброї.

Так, 20 лютого 2014 року керівництвом Міністерства внутрішніх справ України, прийнято незаконне рішення забезпечити всупереч вимогам діючого законодавства озброєнням працівників відповідних правоохоронних органів вогнепальною зброєю, а саме 5,45 мм. автоматами Калашникова (далі – АКС74У) та бойовими приписами до них, що зберігались на складах ЦБРЗ МВС України по вул. Святошинській, 27 в м. Києві, та відносяться до зброї непорушного запасу, яка використовується для забезпечення розгортання спецформувань МВС України воєнного часу, з метою використання під час силового розгону мирних протестних акцій громадян (за вказаними фактами здійснюється досудове розслідування в рамках іншого кримінального провадження, у тому числі на розгляді Шевченківського районного суду міста Києва перебуває кримінальне провадження № 4201500000002574 від 19.11.2015 за

обвинуваченням Степанчука В.М., Діхтяра М.В., Калетина Р.С. у вчиненні злочинів, передбачених ч. 5 ст. 27, ч. 2 ст. 262, ч. 3 ст. 365 КК України, та Заворотного Р.В. у вчиненні злочинів, передбачених ч. 5 ст. 27, ч. 2 ст. 262, ч. 1 ст. 263, ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 263 КК України/судова справа № 761/9068/17).

У подальшому, у період приблизно з 19.00 год. 20 лютого 2014 року до 05.00 год. 21 лютого 2014 року, керівництвом МВС України організовано видачу вказаної вогнепальної зброї АКС74У на території Адміністрації Президента України з адресою: м. Київ, вул. Банкова, 11, працівникам МОП «Беркут», у тому числі РМОП «Беркут» УМВС України у м. Севастополі.

Так, відповідно до відомості отримання вогнепальної зброї, складеної працівниками відділу озброєння та спецзасобів Управління матеріального забезпечення ГУМВС України у м. Києві, у вказаний період (більш точного часу під час слідства не встановлено) за вказаною адресою, Ковальовим М. В та іншими працівниками РМОП «Беркут» УМВС України у м. Севастополі у загальній кількості 40 осіб, які на той час були відряджені до м. Києва, після пред'явлення службового посвідчення, отримано під особистий підпис 40 одиниць вогнепальної зброї АКС74У, а саме:

1. Колбіним С.М. (службове посвідчення УСВ – 010417) отримано АКС74У № 842864-85,
2. Чередніченком О.В. (службове посвідчення УСВ 009716) отримано АКС74У № 398109-86,
3. Овчаренком О.М. (службове посвідчення УСВ-011277) отримано АКС74У № 557558-84,
4. Ковальовим М.В. (службове посвідчення УСВ – 011238) отримано АКС74У № 843306-85,
5. Котляровим О.П. (службове посвідчення УСВ – 010433) отримано АКС74У № 398285-86,
6. Мацюцьким О.І. (службове посвідчення УСВ-111150) отримано АКС74У № 841533-84,
7. Кожем'яченком Д.М. (службове посвідчення УСВ – 011392) отримано АКС74У № 841033-85,
8. Максимовим О.С. (службове посвідчення УСВ – 012088) отримано АКС74У № 726143-83,
9. Ковбас І.І. (службове посвідчення УСВ – 010367) отримано АКС74У №841052-85,
10. Суходольським В.В. (службове посвідчення УСВ – 011246) отримано АКС74У № 841198-85,
11. Амеліним О.Г. (службове посвідчення УСВ – 011339) отримано АКС74У № 398456-86,
12. Ляним М.О. (службове посвідчення УСВ – 012311) отримано АКС74У №556265-85,

13. Кольцовим К.М. (службове посвідчення УСВ – 011395) отримано АКС74У № 398678-86,
14. Рижманом М.М. (службове посвідчення УСВ – 010678) отримано АКС74У № 840651-85,
15. Крючковим М.Г. (службове посвідчення УСВ-011447) отримано АКС74У № 398471-86,
16. Гавриловим І.Л. (службове посвідчення УСВ – 010432) отримано АКС74У № 397732-86,
17. Усенко Ю.Ю. (службове посвідчення УСВ – 011247) отримано АКС74У № 474006-84,
18. Будуленком М.О. (службове посвідчення УСВ – 012132) отримано АКС74У № 397318-86,
19. Шиліним О.В. (службове посвідчення УСВ – 011237) отримано АКС74У № 842672-85,
20. Терещенко А.В. (службове посвідчення УСВ – 011585) отримано АКС74У № 840987-85,
21. Саганом Д.В. (службове посвідчення УСВ-012181) отримано АКС74У № 474590-84,
22. Омельченком М.В. (службове посвідчення УСВ-010718) отримано АКС74У № 479848-84,
23. Левшиним О.І. (службове посвідчення УСВ – 011949) отримано АКС74У № 397438-86,
24. Коленком В.І. (службове посвідчення УСВ-011242) отримано АКС74У № 842510-85,
25. Нікішиним А.М. (службове посвідчення УСВ-011841) отримано АКС74У № 398940-86,
26. Старіковим С.Ю. (службове посвідчення УСВ – 011817) отримано АКС74У № 398410-86,
27. Степаненком В.В. (службове посвідчення УСВ – 012305) отримано АКС74У № 398001-86,
28. Пушкіним В.В. (службове посвідчення УСВ – 011902) отримано АКС74У № 340184-83,
29. Мельниковим В.В. (службове посвідчення УСВ- 010810) отримано АКС74У № 396416-86,
30. Поповичем В.Ю. (службове посвідчення УСВ-011348) отримано АКС74У № 398902-86,
31. Кузнецовим В.А. (службове посвідчення УСВ – 012404) отримано АКС74У № 475364-84,
32. Сірокуловим О.В. (службове посвідчення УСВ – 012201) отримано АКС74У № 396498-86,
33. Голубом Є.В. (службове посвідчення УСВ – 010127) отримано АКС74У № 399758-86,

34. Баланюком О.В. (службове посвідчення УСВ – 010721) отримано АКС74У № 398938-86,
35. Волинець В.В. (службове посвідчення УСВ – 008519) отримано АКС74У № 558888-84,
36. Ридаєвим О.П. (службове посвідчення УСВ-011297) отримано АКС74У № 476462-84,
37. Богоцьким Д.В. (службове посвідчення УСВ – 011264) отримано АКС74У № 397072-86,
38. Руссковим О.О. (службове посвідчення УСВ – 011393) отримано АКС74У № 398069-85,
39. Андрейченком В.М. (службове посвідчення УСВ – 011211) отримано АКС74У № 390133-85,
40. Ртіщевим О.В. (службове посвідчення УСВ – 011271) отримано АКС74У № 841834-85.

20.02.2014 Верховною Радою України прийнято постанову «Про засудження застосування насильства, яке призвело до загибелі мирних громадян України». Цей правовий акт визнав, що дії силових структур були незаконними й висунув до Кабінету Міністрів України, Служби безпеки України, Міністерства внутрішніх справ України, Міністерства оборони України й підпорядкованих їм військових і воєнізованих формувань вимогу негайно припинити застосування сили. Заборонити використання будь-яких видів зброї і спеціальних засобів проти учасників акцій протесту.

Ураховуючи вищезазначене, підрозділи МОП «Беркут» повернулись до місць постійної дислокації разом зі зброєю, отриманою у м. Києві за вищезазначених обставин.

У цей час, Ковальов М.В. вирішив вчинити злочини проти національної безпеки України, діючи в інтересах РФ, яка з 20.02.2014 року розпочала агресію з метою захоплення території України.

Законом України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII, зокрема статтями 1-3 визначено, що сухопутна територія Автономної Республіки Крим та міста Севастополя є тимчасово окупованою внаслідок збройної агресії РФ з 20 лютого 2014 року.

Так, упродовж 2013 року у зв'язку з демократичними процесами, які відбувалися на території України, у представників влади РФ та службових осіб з числа керівництва збройних сил РФ (далі – ЗС РФ), досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, виник злочинний умисел на вчинення протиправних дій, спрямованих на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Мотивами зазначеного умислу стали євроінтеграційний курс розвитку України, підготовка до підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії та їхніми державами-членами, які були розцінені представниками влади і ЗС РФ як безпосередня загроза економічним та геополітичним інтересам РФ, що сприятиме втраті впливу над політичними процесами в Україні та позбавить контролю над її економічною діяльністю, призведе до поглиблення співпраці України з Організацією Північноатлантичного договору з метою досягнення критеріїв, необхідних для набуття членства у цій організації та можливої денонсації угод щодо тимчасового розташування Чорноморського флоту РФ на території України – в АР Крим та м. Севастополі.

Свою злочинну мету співучасники з числа представників влади та ЗС РФ вирішили досягти шляхом підготовки, розв'язання та ведення агресивної війни проти України з використанням підпорядкованих підрозділів і військовослужбовців ЗС РФ, у тому числі дислокованих на підставі міжнародних угод на території АР Крим і м. Севастополя, а також залучення до виконання злочинного плану інших осіб, у тому числі громадян України та РФ, створення і фінансування не передбачених законом збройних формувань та вчинення інших злочинів.

При цьому вони усвідомлювали, що такі протиправні дії призведуть до порушення суверенітету і територіальної цілісності України, незаконної зміни меж її території та державного кордону, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, передбачали і прагнули їх настання.

З метою реалізації вказаного умислу впродовж 2013 року на території РФ службові особи Генерального штабу ЗС РФ (далі – ГШ ЗС РФ), на виконання наказів та під безпосереднім керівництвом представників влади та службових осіб ЗС РФ, досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, розробили злочинний план, яким передбачалося досягнення військово-політичних цілей РФ, які, на думку співучасників, були прямо пов'язані з необхідністю незаконної окупації та подальшої анексії АР Крим, м. Севастополя та південно-східних регіонів України та, поряд із застосуванням політичних, дипломатичних, економічних та інформаційних заходів, використання протестного потенціалу населення південно-східних регіонів України для організації сепаратистських референдумів, спрямованих на порушення територіальної цілісності України.

Ураховуючи, що територія АР Крим та м. Севастополя мала найбільше військово-стратегічне значення для представників влади та ЗС РФ серед інших територій України, які були об'єктом їх злочинного посягання, а також те, що на вказаній території дислокувалися підрозділи Чорноморського флоту РФ (далі – ЧФ РФ), це сприяло найбільш прихованому використанню регулярних військ ЗС РФ поряд з іншими елементами гібридної війни, а тому ведення гібридної війни

проти України співучасники злочинного плану вирішили розпочати на території півострова Крим.

Для ефективної реалізації плану вирішено залучити військовослужбовців ЗС РФ, співробітників інших силових відомств РФ, представників влади і правоохоронних органів України, інших громадян РФ та України. Крім того, з цією ж метою, представниками влади РФ створено та озброєно іррегулярні незаконні збройні формування, озброєні банди та групи найманців, якими керували офіцери спецслужб і ЗС РФ та особи з числа громадян України, що мали здійснити пособництво у виконанні плану агресії шляхом вчинення активних дій.

Так, починаючи з 20 лютого 2014 року для реалізації вищезазначеного умислу, з метою блокування та захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури для забезпечення військової окупації та подальшої анексії Російською Федерацією території АР Крим і м. Севастополя, на територію суверенної держави Україна, а саме АР Крим і м. Севастополь, здійснено приховане вторгнення військовим, морським та повітряним транспортом окремих озброєних підрозділів ЗС РФ.

У подальшому військовослужбовцями ЗС РФ здійснено захоплення будівель центральних органів влади АР Крим та встановлено контроль над їхньою діяльністю з метою забезпечення прийняття вигідних та необхідних для РФ рішень. Крім того здійснено блокування автошляхів, захоплення аеропортів та транспортних підприємств, військових частин ЗС України, пошкодження та знищення військового майна, що має важливе оборонне значення для України.

Відповідно до злочинного плану, його мету планувалося досягти з використанням комплексу різнорідних заходів впливу, регульованої величини і комбінованого характеру, що застосовуватимуться з варіативним алгоритмом, де військові засоби не є домінуючими, їх застосування ретельно маскується і заперечується, а сам акт агресії носить характер невизначеного та не може бути оперативно оцінений як юридичний факт на підставі критеріїв визначених міжнародним гуманітарним правом.

В зв'язку з цим, протягом лютого-березня 2014 року, на території АРК реалізація злочинного плану здійснювалась через поєднання методів дипломатичного тиску, інформаційно-психологічних операцій, прихованої військової інтервенції, застосування підрозділів ЗС РФ у порушення угод про умови їх перебування на території України, засилання іррегулярних банд, блокади, воєнно-політичної підтримки сепаратистських груп, використання осіб з числа діючих працівників правоохоронних органів України, які зрадили присязі та інших осіб, що мало на меті представити наступну анексію території АРК місцевою ініціативою в умовах удаваної кризи легітимності влади в Україні.

Так, 22 лютого 2014 року, незважаючи на відсутність передбачених законом підстав та встановлені законодавством обмеження для працівників правоохоронних органів на участь та виступи на масових зборах громадян, не

здійснюючи в цьому місці виконання повноважень з охорони громадського порядку, Ковальов М. В. спільно з командиром роти міліції особливого призначення «Беркут» УМВС України в м. Севастополі Колбіним С.М., координуючи свої дії з депутатом Верховної Ради України Колесніченком В.В., представником іноземної держави Чалим О.М., за адресою: м. Севастополь, площа Нахімова, організували шикування особового складу вказаного підрозділу, де Колбін С.М. звернувся до учасників зборів громадян з доповіддю про повернення РМОП «Беркут» у пункт постійної дислокації після виконання задач у м. Києві.

У подальшому, 23 лютого 2014 року за адресою: м. Севастополь, площа Нахімова невстановленими особами, за участі представників місцевих проросійських угруповань, організовано проведення масового зібрання громадян з єдиним питанням обрання наперед визначеного кандидата на неіснуючу посаду «народного мера м. Севастополь» громадянина РФ Чалого Олексія Михайловича. Під час проведення вказаного зібрання, депутатом Верховної Ради України Колесніченком В.В. публічно стверджувався факт «державного перевороту у м. Києві», висловлено заклики до голосування за єдиного кандидата, який забезпечить переговори та захист працівників «Беркуту», оголошено про необхідність створення штабу, що забезпечить фізичний захист мешканців міста, вказано на готовність підрозділу МОП «Беркут» захистити мешканців у м. Севастополь від надуманих загроз, які начебто виходять від «радикалів» з іншої території України. За пропозицією організаторів зібрання, учасники мітингу у незаконний спосіб «проголосували» за обрання Чалого О.М. на неіснуючу посаду «народного мера» Севастополя, оголосили про намір встановити контроль над правоохоронними органами міста, закликали Російську Федерацію про допомогу, створюючи уявні підстави для виправдання вторгнення збройних сил РФ на територію України, оголосили про початок запису у списки добровольців до «загонів самооборони».

Наступного дня, 24 лютого 2014 року Севастопольська міська рада прийняла рішення про незаконне створення для Чалого О.М. посади «голови Координаційної ради з організації управління і забезпечення життєдіяльності Севастополя», на будівлі Севастопольської державної адміністрації підняли прапор РФ, на в'їздах до м. Севастополя «загони самооборони» обладнали 7 блокпостів.

Розпорядженням Чалого О.М., як так званого голови Координаційної ради з організації Севастопольського міського управління забезпечення життєдіяльності Севастополя № 1 від 26.02.2014 прийнято рішення про створення «спеціального муніципального підрозділу міліції «Беркут» з покладенням на заступника командира РМОП «Беркут» УМВС України в м. Севастополь Чередніченко О.В. обов'язків командира цього незаконно створеного збройного формування.

В.о. міністра Внутрішніх справ України (Аваков А.Б.) підписав наказ № 144 від 25.02.2014 «Про ліквідацію спеціальних підрозділів міліції громадської безпеки «Беркут», про що оголошено 26.02.2014 року.

Поряд з цим, 26.02.2014 опубліковано та поширено заяву голови Координаційної ради з організації управління і забезпечення життєдіяльності Севастополя Чалого О.М. про створення Антитерористичного центру, відмову влади у м. Києві надати бюджетне фінансування соціальних виплат та оголошено про гарантію виплати заробітної плати співробітникам «Беркуту» за рахунок наявних у міському бюджеті грошових коштів.

В наступному, 26.02.2014 року близько 04.00 год. приміщення Верховної Ради Автономної Республіки Крим зайняв озброєний зведений загін у форменому одязі та засобах захисту і озброєнням характерним для Збройних Сил РФ, над будівлею піднято прапор РФ.

Того ж дня, в умовах повного контролю внутрішнього периметру приміщень Верховної Ради Автономної Республіки Крим групою осіб з озброєнням та військовою формою, засобами захисту характерними для ЗС РФ та в умовах оточення зовнішнього периметру вказаної будівлі представниками місцевих проросійських угруповань, «загонами самооборони» та козачих парамілітарних організацій, діючи у спосіб, що суперечить положенням Конституції та законів України, у закритому режимі, без належного підтвердження кворуму депутатів, ухвалено постанову ВР АРК про проведення 25 травня 2014 року місцевого референдуму з питання: «Автономна Республіка Крим має державну самостійність та входить до складу України на основі договорів і угод», в наступному дата проведення незаконного референдуму перенесена на 16 березня 2014 року та змінено виклад питань. Крім цього, 26.02.2014 прийнято рішення про звільнення голови Ради міністрів АРК Анатолія Могильова та призначення прем'єром Сергія Аксьонова. Обидва рішення суперечили чинному українському законодавству, вчинені з метою захоплення державної влади. Окремо, 06.03.2014 рішенням позачергової сесії Севастопольської міської ради підтримано рішення Верховної ради Автономної Республіки Крим про призначення на 16.03.2014 загальнокримського референдуму з постановленням питань: «Про входження Криму до складу Росії на правах суб'єкта РФ. Про відновлення Конституції Республіки Крим від 1992 року і залишення Криму у складі України», що суперечило Конституції та законам України.

В рамках реалізації загального плану агресії та його складової у вигляді незаконної окупації та подальшої анексії АР Крим, м. Севастополя, з метою усунення перешкод у захопленні та контролі військовослужбовцями ЗС РФ на вищевказаних та інших об'єктах критичної інфраструктури, відверненні можливих контр-заходів з їх деблокування, представниками РФ, зокрема командувачем ЧФ РФ Вітко О., «самопроголошеним мером» м. Севастополя Чалим О.М., та іншими особами які діяли на виконання наказів, (вказівок,

завдань) вищого військово-політичного керівництва РФ, окрім інших сил та засобів залучено працівників правоохоронних органів України, що дислокувались у АР Крим, зокрема групи осіб з числа особового складу РМОП «Беркут» УМВС України в місті Севастополі, зокрема, Ковальова М.В., командира цього підрозділу Колбіна С.М. та його заступника Чередніченко О.В., які у свою чергу повинні були залучити до цих злочинних дій інших працівників РМОП «Беркут» УМВС України в місті Севастополі.

Не пізніше 26 лютого 2014 року особами з числа начальницького складу РМОП «Беркут» УМВС України в місті Севастополі, зокрема Ковальов М.В., Колбін С.М., Чередніченко О.В. досягнули остаточної згоди з представниками РФ, зокрема командувачем ЧФ РФ Вітко О., «самопроголошеним мером» м. Севастополя Чалим О.М., та іншими особами які діяли на виконання наказів, (вказівок, завдань) вищого військово-політичного керівництва РФ, щодо залучення працівників РМОП «Беркут» до здійснення активних дій, спрямованих на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Так, відповідно досягнутих з вищевказаними представниками РФ та іншими особами, які надавали допомогу РФ у веденні підривної діяльності проти України, особовий склад підрозділу мав перейти в підпорядкування підконтрольної представникам РФ самопроголошеної влади м. Севастополя та у взаємодії з підрозділами збройних сил РФ, а також керованими представниками РФ загонами, до складу яких входили громадяни РФ та представники місцевих проросійських організацій, спільно вчинити ряд активних дій: блокування автошляхів, перешкоджання вільному пересуванню, затримання та застосування насильства стосовно представників державної влади та місцевого самоврядування України, працівників правоохоронних органів та військовослужбовців Збройних Сил України, міжнародних спостерігачів та інших осіб, які могли перешкоджати реалізації спланованого вищим військово-політичним керівництвом РФ комплексу заходів з анексії території Автономної Республіки Крим та м. Севастополя та забезпечення подальшої насильницької зміни і повалення конституційного ладу, захоплення державної влади на території АР Крим та м. Севастополя, а також порушення територіальної цілісності України, що мала бути досягнута в результаті безперешкодного проведення незаконного референдуму 16.03.2014.

З цією метою, Ковальовим М.В. спільно з Колбіним С.М. не пізніше 27.02.2014 на території бази дислокації РМОП «Беркут» за адресою: м. Севастополь, вул. Щербака, 8 проведено збори особового складу РМОП «Беркут» УМВС України в місті Севастополі, під час яких вони повідомили особовому складу про те, що вони діють в інтересах РФ, представники якої гарантують надання громадянства РФ усім задіяним до підривної діяльності проти України, матеріальну підтримку, а також силову підтримку підрозділів

збройних сил РФ, після чого особовому складу доведено завідомо незаконний наказ заволодіти усією наявною на території бази дислокації підрозділу вогнепальною зброєю, спеціальними засобами та іншим необхідним майном, здійснити вихід на автомобільній техніці зі зброєю та спеціальними засобами у складі підрозділу за межі пунктів постійної дислокації на рубежі, визначені самопроголошеною владою м. Севастополя, з метою блокування автошляхів сполучення між Автономною Республікою Крим та територіями Запорізької та Херсонської області, де проводити фільтраційні заходи на блокпостах в районі населених пунктів м. Армянськ – блокпост на автодорозі Е97-М17, м. Перекоп – блокпост на автодорозі Т2202, м. Чонгар – блокпост на автодорозі М18-Е105.

Усвідомлюючи завідомо незаконний характер такого роду наказів, підривний характер такої діяльності Ковальова М.В. та Колбіна С.М., більшість працівників РМОП «Беркут» УМВС України в місті Севастополі, у тому числі Суходольський Володимир Васильович, Усенко Юрій Юрійович, прийняли рішення приєднатися до плану дій Ковальова М.В. та Колбіна С.М., вчинити активні дії на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності України, тим самим вступили у змову та підтримали злочинні наміри керівництва підрозділу, спрямовані на вчинення злочинів проти основ національної безпеки.

При цьому, вказані працівники РМОП «Беркут» УМВС України в місті Севастополі, у тому числі Суходольський В.В. та Усенко Ю.Ю., усвідомлювали, що такі протиправні дії призведуть до порушення суверенітету і територіальної цілісності України, незаконної зміни меж її території та державного кордону, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, передбачали і прагнули їх настання.

Керівництвом РМОП «Беркут» УМВС України в місті Севастополі (Ковальовим М.В., Колбіним С.М.) прийнято рішення про зміну місця дислокації підрозділу (м. Севастополь, вул. Щербака, 8) та привласнення вогнепальної зброї.

Відповідно до Акту позапланової інвентаризації озброєння, яке знаходиться на обліку РМОП «Беркут» УМВС України в місті Севастополі від 27.02.2014 встановлено, що озброєння РМОП «Беркут» УМВС України в місті Севастополі за місцем його зберігання, камері зберігання РМОП «Беркут» УМВС України в місті Севастополі (БПС, Щербака 8) відсутнє, в шафах та сейфах відсутні описи озброєння, номерний облік. Книги та журнали видачі озброєння відсутні.

Відповідно до додатку до вказаного Акту інвентаризації на обліку вказаного підрозділу значилось:

9 мм пістолет ПМ у кількості 46 одиниць; 9 мм пістолет Форт-12 - 28 одиниць; 9 мм пістолет Форт-17 – 1 од.; 9 мм пістолет Форт-14ГП – 1од.; 9 мм пістолет АПС – 12 од.; 7.62 АКМ (АКМС) – 69 од.; 5.45 АК-74 – 1 од.; 7.62 мм СВД – 2 од., 7.62 мм ручні кулемети РПК – 1 од., помпова рушниця «Форт 500»

- 6 од., 5.6 мм карабін з оптичним ТОЗ-18- 2 од., а також набой до них відповідно до переліку в додатку.

Продовжуючи забезпечення успішної реалізації вищезазначеного умислу, спрямованого на вчинення злочинів проти основ національної безпеки України, Ковальов М. В. спільно з Колбіним С.М. за попередньою змовою з групою осіб з числа особового складу РМОП «Беркут» УМВС України в м. Севастополі, вчинив заволодіння вогнепальною зброєю та набоями до неї, які перебували на обліку РМОП «Беркут» УМВС України в місті Севастополі та зберігались у камері зберігання РМОП «Беркут» УМВС України в місті Севастополі (БПС, Щербака 8), якими розпорядився на користь невстановлених осіб, а також зловживаючи своїм службовим становищем, за попередньою змовою групою осіб вчинив заволодіння вогнепальною зброєю, а саме автоматами АКС74У, раніше отримані ним та іншими працівниками вказаного підрозділу у м. Києві та зазначеним у відомості видачі зброї, зокрема автоматом АКС74У № 843306-85.

Таким чином, Ковальов М.В. заволодів вогнепальною зброєю, за попередньою змовою групою осіб, шляхом зловживання службовою особою своїм службовим становищем, чим вчинив кримінальне правопорушення, передбачене ч. 2 ст. 262 КК України.

Продовжуючи реалізацію свого умислу, спрямованого на вчинення в інтересах РФ дій на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності України, кінцевою метою яких є зміна меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, Ковальов М.В. та Колбін С.М. спільно з підлеглими працівниками РМОП «Беркут» УМВС України в місті Севастополі, у тому числі Суходольським В.В. та Усенком Ю.Ю., які вступили з ними у попередню змову на вчинення вказаних умисних дій, відповідно до заздалегідь доведеного до них представниками РФ плану, здійснили вихід на автомобільній техніці за межі пунктів постійної дислокації в м. Севастополі на раніше визначені рубежі, з метою блокування автошляхів сполучення між Автономною Республікою Крим та територіями Запорізької та Херсонської області, на блокпостах в районі населених пунктів м. Армянськ – блокпост на автодорозі Е97-М17, м. Перекоп – блокпост на автодорозі Т2202, м. Чонгар – блокпост на автодорозі М18-Е105.

Так, Ковальов М. В. спільно з Колбіним С.М. та іншими працівниками РМОП «Беркут» УМВС України в місті Севастополі, у загальній кількості близько 65 у тому числі Суходольським В.В. та Усенком Ю.Ю., під час перебування в лютому-березні 2014 року на блокпостах в районі населених пунктів Перекоп на автодорозі Е97 та Турецького (Перекопського) валу та населеного пункту Чонгар на автодорозі Е105, без передбачених законом підстав здійснювали розміщення блок-постів, перекриття проїжджої частини бетонними плитами, догляди ТЗ, перешкоджали вільному пересуванню, затримували та застосовували насильство стосовно представників державної влади та місцевого самоврядування України, працівників правоохоронних органів та

військовослужбовців Збройних Сил України, міжнародних спостерігачів, журналістів та інших осіб, які могли перешкоджати реалізації спланованого вищим військово-політичним керівництвом РФ комплексу заходів з анексії території Автономної Республіки Крим та м. Севастополя та забезпечення подальшої насильницької зміни і повалення конституційного ладу, захоплення державної влади на території АР Крим та м. Севастополя, а також порушення територіальної цілісності України, що мала бути досягнута в результаті безперешкодного проведення незаконного референдуму 16.03.2014.

Водночас, в районі Перекопу та Чонгар до складу вищевказаних озброєних груп з числа працівників РМОП «Беркут» УМВС України в м. Севастополі, приєдналися члени керованих представниками РФ парамілітарних організацій «казаків», місцевих проросійських організацій, та підрозділи ЗС РФ, присутність яких визначалась злочинним планом розв'язування та ведення агресивної війни проти України, та які підпорядковувались Колбіну С.М., Ковальову М.В. та Чередніченку О.В. у місцях знаходження керованих ними груп працівників РМОП «Беркут» УМВС України в м. Севастополі.

У вказаний період Колбін С.М., Ковальов М.В. та Чередніченко О.В. отримуючи вказівки від представників РФ, у свою чергу здійснювали безпосереднє керівництво та забезпечували цілодобові чергування на вказаних блокпостах озброєних вогнепальною зброєю загонів до складу яких входили залучені ними працівники РМОП «Беркут» УМВС України в м. Севастополі, зокрема Суходольський В.В. та Усенком Ю.Ю., а також загони керованих представниками РФ парамілітарних організацій «казаків», місцевих проросійських організацій, та підрозділи ЗС РФ, які сумісно повинні були забезпечити озброєний супротив в разі спроби в'їзду на територію Автономної Республіки Крим підрозділів ЗСУ та МВС України, та використати таку подію для ескалації збройного конфлікту із застосуванням можливостей широкомасштабного вторгнення на територію України особовим складом підрозділів ЗС РФ Західного та Центрального військових округів, залучених до так званої раптової перевірки бойової готовності військ розпочатої 26.02.2014.

Так, Ковальов М.В. спільно з Колбіним С.М. здійснював керівництво по забезпеченню вищезазначеної діяльності підлеглих працівників, у тому числі Суходольського В.В. та Усенка Ю.Ю., в районі населених пунктів м. Армянськ – блокпост на автодорозі Е97-М17 та м. Перекоп – блокпост на автодорозі Т2202, де безпосередньо керував діями підлеглих озброєних вогнепальною зброєю під час їх цілодобового чергування та перешкоджання вільному пересуванню представників державної влади, місцевого самоврядування України, працівників правоохоронних органів та військовослужбовців Збройних Сил України, міжнародних спостерігачів, журналістів та інших осіб.

За вищевказаних обставин, громадянин України Ковальов Максим Володимирович, 04.11.1982 р.н., який займав посаду командира штурмового взводу роти міліції особливого призначення «Беркут» УМВС України в м.

Севастополі, мав спеціальне звання старший лейтенант міліції та присягнув народові України суворо дотримуватись її Конституції та чинного законодавства, захищати від протиправних посягань життя, здоров'я, права і свободи громадян, державний устрій і громадський порядок, в силу положень ст.ст. 1, 2, 4, 5, 10 ЗУ «Про міліцію», не пізніше 26.02.2014 вчинив державну зраду, тобто діяння, умисно вчинене громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності України у формі — надання іноземній державі, їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, що виявилась у:

- захопленні влади у м. Севастополі внаслідок відкритого антидержавного заколоту 23.02.2014 та збройного захоплення Верховної Ради Автономної Республіки Крим з наступним прийняттям рішення про проведення не передбачених Конституцією та законами місцевих референдумів;

- розпалюванні сепаратистських настроїв серед населення на території Автономної Республіки Крим, шляхом маніпуляції відомостями про обставини подій масових акцій протестів у м. Києві в 2013-2014 роках, озвучених керівництвом РМОП «Беркут» УМВС України у м. Севастополі у засобах масової інформації з метою забезпечення наступної підтримки нелегітимних референдумів та інформаційного впливу на пересічних громадян;

- зміні території України, шляхом організації не передбачених Конституцією України референдумів на її суверенних територіях;

- зниженні здатності центральних органів державної влади у забезпеченні громадської безпеки внаслідок встановлення контролю над особовим складом колишнього РМОП «Беркут» УМВС України у м. Севастополі, шляхом незаконного створення «спеціального муніципального підрозділу міліції «Беркут» в м. Севастополі та відмови виконувати накази керівництва ГУ МВС України в м. Севастополі про припинення протиправних дій.

Такими протиправними діями, громадянин України Ковальов Максим Володимирович, 04.11.1982 року народження вчинив державну зраду, тобто діяння, умисно вчинене громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності України, тобто кримінальне правопорушення, передбачене ч. 1 ст. 111 КК України (чинна в редакції до 08.04.2014).

Також, Ковальов М.В. вчинив умисні дії з метою зміни меж території або державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, діючи в інтересах РФ, яка з 20.02.2014 року розпочала агресію з метою захоплення території України.

Так, упродовж 2013 року у зв'язку з демократичними процесами, які відбувалися на території України, у представників влади РФ та службових осіб з числа керівництва ЗС РФ, досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, виник злочинний умисел на вчинення протиправних дій, спрямованих на порушення суверенітету і

територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Ураховуючи, що територія АР Крим та м. Севастополя мала найбільше військово-стратегічне значення для представників влади та ЗС РФ серед інших територій України, які були об'єктом їх злочинного посягання, а також те, що на вказаній території дислокувалися підрозділи ЧФ РФ, це сприяло найбільш прихованому використанню регулярних військ ЗС РФ поряд з іншими елементами гібридної війни, а тому ведення гібридної війни проти України співучасники злочинного плану вирішили розпочати на території півострова Крим.

Так, починаючи з 20 лютого 2014 року для реалізації вищезазначеного умислу, з метою блокування та захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури для забезпечення військової окупації та подальшої анексії Російською Федерацією території АР Крим і м. Севастополя, на територію суверенної держави Україна, а саме АР Крим і м. Севастополь, здійснено приховане вторгнення військовим, морським та повітряним транспортом окремих озброєних підрозділів ЗС РФ.

Протягом лютого-березня 2014 року, на території АРК реалізація злочинного плану здійснювалась через поєднання методів дипломатичного тиску, інформаційно-психологічних операцій, прихованої військової інтервенції, застосування підрозділів ЗС РФ у порушення угод про умови їх перебування на території України, засилання іррегулярних банд, блокади, воєнно-політичної підтримки сепаратистських груп, використання осіб з числа діючих працівників правоохоронних органів України, які зрадили присязі та інших осіб, що мало на меті представити наступну анексію території АРК місцевою ініціативою в умовах удаваної кризи легітимності влади в Україні.

Так, 22 лютого 2014 року, незважаючи на відсутність передбачених законом підстав та встановлені законодавством обмеження для працівників правоохоронних органів на участь та виступи на масових зборах громадян, не здійснюючи в цьому місці і час виконання повноважень з охорони громадського порядку, Ковальов М.В. спільно з командиром роти міліції особливого призначення «Беркут» УМВС України в м. Севастополі Колбіним С.М., координуючи свої дії з депутатом Верховної Ради України Колесніченком В.В., представником іноземної держави Чалим О.М., за адресою: м. Севастополь, площа Нахімова, організував шикування особового складу вказаного підрозділу, де Колбін С.М. звернувся до учасників зборів громадян з доповіддю про повернення РМОП «Беркут» у пункт постійної дислокації після виконання задач у м. Києві.

В наступному, вдень 23 лютого 2014 року за адресою: м. Севастополь, площа Нахімова невстановленими особами, за участі представників місцевих проросійських угруповань, організовано проведення масового зібрання громадян з єдиним питанням обрання наперед визначеного кандидата на

неіснуючу посаду «народного мера м. Севастополь» громадянина РФ Чалого Олексія Михайловича. Під час проведення вказаного зібрання, депутатом Верховної Ради України Колесніченком В.В. публічно стверджувався факт «державного перевороту у м. Києві», «руху бойових штурмовиків по південному-сходу», «голосування депутатами Верховної Ради України під тиском зброєю та перебування родин депутатів у заручниках», висловлено заклики до голосування за єдиного кандидата, який забезпечить переговори та захист працівників «Беркуту», оголошено про необхідність створення штабу, що забезпечить фізичний захист мешканців міста, вказано на готовність підрозділу МОП «Беркут» захистити мешканців у м. Севастополь від надуманих загроз, які начебто виходять від «радикалів» з іншої території України. За пропозицією організаторів зібрання, учасники мітингу у незаконний спосіб «проголосували» за обрання Чалого О.М. на неіснуючу посаду «народного мера» Севастополя, оголосили про намір встановити контроль над правоохоронними органами міста, закликали Російську Федерацію про допомогу, створюючи уявні підстави для виправдання вторгнення збройних сил РФ її на територію України, оголосили про початок запису у списки добровольців до «загонів самооборони».

Наступного дня, 24 лютого 2014 року Севастопольська міська рада прийняла рішення про незаконне створення для Чалого О.М. посади «голови Координаційної ради з організації управління і забезпечення життєдіяльності Севастополя», на будівлі Севастопольської державної адміністрації підняли прапор РФ, на в'їздах до м. Севастополя «загони самооборони» обладнали 7 блокпостів.

Розпорядженням Чалого О.М., як так званого голови Координаційної ради з організації Севастопольського міського управління забезпечення життєдіяльності Севастополя № 1 від 26.02.2014 прийнято рішення про створення «спеціального муніципального підрозділу міліції «Беркут» з покладенням на заступника командира РМОП «Беркут» УМВС України в м. Севастополь Чередніченко О.В. обов'язків командира цього незаконно створеного збройного формування.

В.о. міністра Внутрішніх справ України (Аваков А.Б.) підписав наказ № 144 від 25.02.2014 «Про ліквідацію спеціальних підрозділів міліції громадської безпеки «Беркут», про що оголошено 26.02.2014 року.

Поряд з цим, 26.02.2014 опубліковано та поширено заяву голови Координаційної ради з організації управління і забезпечення життєдіяльності Севастополя Чалого О.М. про створення Антитерористичного центру, відмову влади у м. Києві надати бюджетне фінансування соціальних виплат та оголошено про гарантію виплати заробітної плати співробітникам «Беркуту» за рахунок наявних у міському бюджеті грошових коштів.

В наступному, 26.02.2014 року близько 04 год. 00 хв. приміщення Верховної Ради Автономної Республіки Крим зайняв озброєний зведений загін у

форменому одязі та засобах захисту і озброєнням характерним для Збройних Сил РФ, над будівлею піднято прапор РФ.

Того ж дня, в умовах повного контролю внутрішнього периметру приміщень Верховної Ради Автономної Республіки Крим групою осіб з озброєнням та військовою формою, засобами захисту характерними для ЗС РФ та в умовах оточення зовнішнього периметру вказаної будівлі представниками місцевих проросійських угруповань, «загонами самооборони» та козачих парамілітарних організацій, діючи у спосіб, що суперечить положенням Конституції та законів України, у закритому режимі, без належного підтвердження кворуму депутатів, ухвалено постанову ВР АРК про проведення 25 травня 2014 року місцевого референдуму з питання: «Автономна Республіка Крим має державну самостійність та входить до складу України на основі договорів і угод», в наступному дата проведення незаконного референдуму перенесена на 16 березня 2014 року та змінено виклад питань. Крім цього, 26.02.2014 прийнято рішення про звільнення голови Ради міністрів АРК Анатолія Могильова та призначення прем'єром Сергія Аксьонова. Обидва рішення суперечили чинному українському законодавству, вчинені з метою захоплення державної влади. Окремо, 06.03.2014 рішенням позачергової сесії Севастопольської міської ради підтримано рішення Верховної ради Автономної Республіки Крим про призначення на 16.03.2014 загальнокримського референдуму з постановленням питань: «Про входження Криму до складу Росії на правах суб'єкта РФ. Про відновлення Конституції Республіки Крим від 1992 року і залишення Криму у складі України», що суперечило Конституції та законам України.

В рамках реалізації загального плану агресії та його складової у вигляді незаконної окупації та подальшої анексії АР Крим, м. Севастополя, з метою усунення перешкод у захопленні та контролі військовослужбовцями ЗС РФ на вищевказаних та інших об'єктах критичної інфраструктури, відверненні можливих контр-заходів з їх деблокування, невстановленими особами залучено працівників правоохоронних органів України, що дислокувались у АР Крим, зокрема групи осіб з числа особового складу РМОП «Беркут» УМВС України в місті Севастополі, зокрема, Ковальова М.В., командира цього підрозділу Колбіна С.М., які у свою чергу повинні були залучити до цих злочинних дій інших працівників РМОП «Беркут» УМВС України в місті Севастополі.

До завдань вказаних осіб в рамках виконання злочинного плану агресії було віднесено організацію заходів управління силами особового складу РМОП «Беркут» УМВС України в м. Севастополі для недопущення в'їзду на територію півострову Крим осіб та груп, що могли перешкодити досягненню злочинної мети комплексу заходів з анексії території Автономної Республіки Крим та м. Севастополя та забезпечення подальшої насильницької зміни і повалення конституційного ладу, захоплення державної влади на території АР Крим та м. Севастополя, а також порушення територіальної цілісності України, що мала

бути досягнута в результаті безперешкодного проведення незаконного референдуму 16.03.2014.

Діючи на виконання явно злочинного наказу командира РМОП «Беркут» УМВС України в м. Севастополі Колбіна С.М. та Ковальова М.В., які у свою чергу діяли на виконання наказів представників РФ, працівники вказаного підрозділу, починаючи з 26.02.2014 заволоділи табельною вогнепальною зброєю та спеціальними засобами, та здійснили вихід у складі підрозділу на автомобільній техніці за межі пунктів постійної дислокації на рубежі визначені злочинним наказом, де з 27.02.2014 по 20.03.2014, будучи одягненими у формений одяг працівників МВС України зі знаками розрізнення підрозділу РМОП «Беркут» УМВС України в м. Севастополі, вчиняли організовані дії по блокуванню автошляхів сполучення між Автономною Республікою Крим та територіями Запорізької та Херсонської області та без передбачених законодавством підстав проводили фільтраційних заходи на блокпостах в районі населених пунктів Перекоп (група під керівництвом Колбіна С.М. та Ковальова М.В.) на автодорозі Е97 та Турецького (Перекопського) валу (за вказаними фактами у кримінальному провадженні № 4201419000000024 від 27.02.2014 за обвинуваченням Колбіна С.М. у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч.3 ст.110, ч.3 ст.365 КК України до суду 26.09.2016 направлено обвинувальний акт) та населеного пункту Чонгар (група під керівництвом Чередніченко О.В.) на автодорозі Е105 (за вказаними фактами у кримінальному провадженні № 42017010000000085 від 20.06.2017 за обвинуваченням Чередніченко О.В. у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України до суду 23.01.2020 направлено обвинувальний акт).

Поряд з цим, особи з числа працівників РМОП «Беркут» УМВС України в місті Севастополі, під час перебування в лютому-березні 2014 року на блокпостах в районі населених пунктів Перекоп на автодорозі Е97 та Турецького (Перекопського) валу та населеного пункту Чонгар на автодорозі Е105 на виконання явно злочинного наказу командира вказаного підрозділу – громадянина України Колбіна С.М., без передбачених законом підстав здійснювали розміщення блок-постів, перекриття проїжджої частини бетонними плитами, догляди ТЗ, оголошення заборони в'їзду на територію АРК журналістів та інших осіб, огляд вмісту їх фото-, відеокамер, забезпечували цілодобові чергування озброєних варт, які були здатні забезпечити озброєний супротив в разі спроби в'їзду на територію Автономної Республіки Крим підрозділів ЗСУ та МВС України, та використати таку подію для ескалації збройного конфлікту із застосуванням можливостей широкомасштабного вторгнення на територію України особовим складом підрозділів ЗС РФ Західного та Центрального військових округів, залучених до так званої раптової перевірки бойової готовності військ розпочатої 26.02.2014.

Водночас, в районі Перекопу та Чонгар до складу вищевказаних озброєних груп з числа працівників РМОП «Беркут» УМВС України в м. Севастополі,

приєдналися направлені невстановленими особами члени парамілітарних організацій «казаків» та неідентифіковані будь-якими знаками розрізнення особи з озброєнням та військовою формою, засобами захисту характерною для ЗС РФ, присутність яких визначалась злочинним планом розв'язування та ведення агресивної війни проти України, а діяльність підпорядковувалась Колбіну С.М та Чередніченку О.В. у місцях знаходження керованих ними груп працівників РМОП «Беркут» УМВС України в м. Севастополі.

Водночас, з метою імітування державотворчих процесів, 11 березня 2014 року Верховна Рада Автономної Республіки Крим та Севастопольська міська рада спільно ухвалили «Декларацію про незалежність Автономної Республіки Крим та м. Севастополя», що мала в майбутньому забезпечити вигляд звернення до політичного керівництва РФ нібито від імені суверенної влади, а не режиму сепаратистів в автономії у складі України.

За оголошеними результатами незаконного референдуму 16 березня 2014 року входження до складу РФ підтримали 96,57% учасників голосування, 17 березня 2014 року Верховна Рада АРК прийняла постанову про незалежність «Республіки Крим» і звернулася з проханням включити до складу РФ на правах суб'єкта федерації.

В наступному, 18 березня 2014 року самопроголошений мер м. Севастополя Чалий О.М., прем'єр-міністр тимчасової окупаційної влади в Автономній Республіці Крим Аксьонов С.В., голова окупаційної Ради Республіки Крим Константинов В.А. підписали договір «про прийняття Республіки Крим до складу РФ», ратифікацію якого підписано 21 березня 2014 року президентом РФ.

Водночас, 20 березня 2014 року, незважаючи на відсутність передбачених законом підстав та встановлені законодавством обмеження для працівників правоохоронних органів на участь та виступи на масових зборах громадян, не здійснюючи в цьому місці і час виконання повноважень з охорони громадського порядку, командир раніше ліквідованої роти міліції особливого призначення «Беркут» УМВС України в м. Севастополі Колбін С.М., виконуючи відведену йому роль в частині участі у інформаційних заходах плану агресії РФ проти України, зокрема спрямованих на виправдання злочинів вчинених проти основ національної безпеки, за адресою: м. Севастополь, площа Нахімова, в ході публічного виступу звернувся до Чалого О.М. та з виконанням вимог службових статутів, доповів самопроголошеному «меру м. Севастополь» Чалому О.М. про успішне виконання групою працівників «Беркуту» раніше поставлених завдань на півночі Автономної Республіки Крим. В свою, чергу Чалий О.М. у своєму виступі-відповіді на доповідь Колбіна С.М. нагадав присутнім про факт переходу підрозділу «Беркут» на бік самопроголошеної влади в м. Севастополя після 23.02.2014 і зазначив, що саме завдяки вказаному підрозділу «Беркут» був заблокований в'їзд на територію півострову Крим і стали можливими всі подальші події та висловив слова вдячності присутнім на сцені особам.

Відтак всупереч міжнародному правопорядку, з нехтуванням державного суверенітету та територіальної цілісності України, починаючи з 20 лютого 2014 року, представниками влади РФ і службовими особами ЗС РФ, завершено підготовку до збройного вторгнення регулярних військ РФ на територію України та розпочато вчинення дій з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України за вищевказаних обставин працівниками РМОП «Беркут» УМВС України в м. Севастополі, які діяли під керівництвом та за безпосередньої участі Колбіна С.М. та Ковальова М.В.

Своїми умисними протиправними діями Ковальов Максим Володимирович, 04.11.1982, будучи представником влади, за попередньою змовою групою осіб, вчинив умисні дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, які призвели до інших тяжких наслідків, тобто кримінальне правопорушення, передбачене ч. 3 ст. 110 КК України (чинна в редакції до 08.04.2014).

Старший слідчий першого відділу
Управління з розслідування злочинів,
вчинених у зв'язку із масовими
протестами у 2013–2014 роках,
Державного бюро розслідувань

Тетяна ТВЕРЕЗОВСЬКА

ПОГОДЖЕНО:

Прокурор другого відділу процесуального керівництва
Департаменту організації, процесуального
керівництва досудовим розслідуванням
та підтримання публічного обвинувачення
у кримінальних провадженнях про злочини,
вчинені у зв'язку із масовими протестами
у 2013–2014 роках,
Офісу Генерального прокурора

Володимир ДРУЖИНІН

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний: _____ / _____ /

(прізвище, ім'я, по батькові)

(підпис)

« _____ » год. « _____ » хвилин « _____ » _____ 2024 року.

Відповідно до ст. 42 КПК України підозрюваному Ковальову М. В. повідомлено його права:

Стаття 42. Підозрюваний, обвинувачений

1. Підозрюваним є особа, якій у порядку, передбаченому статтями 276-279 Кодексу, повідомлено про підозру, особа, яка затримана за підозрою у вчиненні кримінального правопорушення, або особа, щодо якої складено повідомлення про підозру, однак його не вручено їй внаслідок невстановлення місцезнаходження особи, проте вжито заходів для вручення у спосіб, передбачений цим Кодексом для вручення повідомлень.

2. Обвинуваченим (підсудним) є особа, обвинувальний акт щодо якої переданий до суду в порядку, передбаченому статтею 291 цього Кодексу.

3. Підозрюваний, обвинувачений має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з дотриманням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів

при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

4. Обвинувачений також має право:

1) брати участь під час судового розгляду у допиті свідків обвинувачення або вимагати їхнього допиту, а також вимагати виклику і допиту свідків захисту на тих самих умовах, що й свідків обвинувачення;

2) збирати і подавати суду докази;

3) висловлювати в судовому засіданні свою думку щодо клопотань інших учасників судового провадження;

4) виступати в судових дебатах;

5) ознайомлюватися з журналом судового засідання та технічним записом судового процесу, які йому зобов'язані надати уповноважені працівники суду, і подавати щодо них свої зауваження;

6) оскаржувати в установленому цим Кодексом порядку судові рішення та ініціювати їх перегляд, знати про подані на них апеляційні та касаційні скарги, заяви про їх перегляд, подавати на них заперечення;

7) отримувати роз'яснення щодо порядку підготовки та використання досудової доповіді, відмовлятися від участі у підготовці досудової доповіді;

8) брати участь у підготовці досудової доповіді, надавати представнику персоналу органу пробації інформацію, необхідну для підготовки такої доповіді, ознайомлюватися з текстом досудової доповіді, подавати свої зауваження та уточнення.

5. Підозрюваний, обвинувачений мають також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

6. Підозрюваний, обвинувачений, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

7. Підозрюваний, обвинувачений зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;

4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробачії, необхідну для підготовки досудової доповіді.

8. Підозрюваному, обвинуваченому вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням особою, яка здійснює таке повідомлення.

Вказані права та обов'язки мені роз'яснені і зрозумілі.

«__» год. «__» хв. «30» 01 2024 року _____ / _____ /

*Повідомлення про підозру отримав
Заремчик*

Старший слідчий першого відділу
Управління з розслідування злочинів,
вчинених у зв'язку із масовими
протестами у 2013–2014 роках,
Державного бюро розслідувань

30.01.24. 1650

Тетяна ТВЕРЕЗОВСЬКА